

minde det ærede Medlem om, at Radikal-Socialismen er hørt op med at være Flertal, at styre, naar den vil, og hvor den vil.

Jeg skal derefter henvende mig til den højtærede Indenrigsminister, som jo havde en Mangel paa Evne til at opfatte, hvad jeg havde sagt i min første Ordførertale. Jeg indrømmer, at det at angribe er den bedste Form for Forsvar; men jeg forstaar ikke, at det, naar jeg gennemgaar et Lovforslag, hvor der staar to Opfattelser overfor hinanden, der er hinanden saa modsatte som den Opfattelse, der næres af de 5 pCt. af ubillige Lejere, og den, som næres af maaske 5 pCt. ubillige Ejere, kan være nødvendig, at Broder Johannes' og Broder Mikas Natur kommer til Udfoldelse. Hver Gang man maa se et Lovforslag baade fra den ene Side og fra den anden Side, er det jo ganske bundretfærdigt at beskyldte en for at være uforstaaelig. Venstres Ordfører (Hagbart Berg) begyndte med at sige: Ministeren har jo opnaaet Utilfredshed fra alle Sider — dermed mente han fra Ejernes og fra Lejernes Side; naar jeg saa hører den højtærede Minister udbryde her fra Talerstolen: Jeg synes, at Lejerne skal være glade, og Ejerne taknemmelige for det foreliggende Forslag — ja, saa forekommer det mig, at det er en saadan Mangel paa Opfatteevne, som jeg ikke kunde tiltænke en Minister. Endvidere sagde den højtærede Minister, at jeg pludselig var begyndt at tale om Tjenestemandsboliger midt i det hele. Hvis Indenrigsministeren ikke havde vidst, hvad Meningen var med dette, saa kunde jeg slet ikke have forstaaet det; men jeg maa gaa ud fra, at det er dog det mindste Krav, man maa kunne stille til en Minister, at han ved, hvad de forskellige Ting drejer sig om, og i dette Tilfælde drejer det sig om et Spørgsmaal, angaaende hvilket Ministeren to Gange har haft en Sag til Domsafgørelse, og begge Gange er Afgørelsen faldet i Indenrigsministerens Favør. Efter at den højtærede Indenrigsminister havde bragt Venstres ærede Ordfører sin Tak, lod han til min store Overraskelse denne Tak gaa videre til Erhvervspartiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kayser, som netop om § 1, Stk. f., udtalte nøjagtig samme Opfattelse som jeg paa dette Punkt.

Det er jo om den foreslaaede Ændring i Lovens § 8 A., 3die Stykke, at Udvalgets

Forhandlinger væsentlig kommer til at dreje sig. Min højtærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller, havde den Opfattelse, at hele dette Stykke ingen Betydning vilde faa, idet der ikke vilde finde nogen Opsigelse Sted paa Basis af dette Stykke, og det var jo ogsaa det første, den højtærede Indenrigsminister i sin Tale sagde: Det er Overdrivelser. Men hvad er nu hændt? Vi ved, at Grundejerne ligesom Lejerforeningerne har holdt en Række af Protestmøder — Grundejerne har været ude at protestere mod Grundlovsbrud, men det kan ikke fragaas, at Grundejerne som Organisation var den første Organisation, der krævede Indskrænkning i Ejendomsretten. Men efter at Grundejerne har været ude at udtale deres store Misfornøjelse med dette Lovforslag, gaar en af de samme Herrer paa Grundlag af det samme Lovforslag hen og siger 4 Lejere op i Haab om, at denne Bestemmelse — Lovforslagets Punkt f. — vil gaa igennem. Nej, man skal være meget forsigtig med Hensyn til dette Punkt, og jeg kan stadig ikke, naar jeg læser Ministerens Bemærkninger til Punkterne f. og g., forstaa, hvorledes disse Bemærkninger kan komme i Overensstemmelse med det forelagte Lovforslag. I Bemærkningerne staar: „... har man dog ment at burde imødekomme de fra Grundejerside stærkt fremhævede Klager over, at det ikke er muligt at blive fri for en Lejer, hvis personlige Adfærd volder Ejernes Vanskelighed.“ Det er Meningen med Ministerens Forslag. I saa Henseende tilsiger vi ham vor Støtte; vi er ikke alene villige til at gaa med til Stykke g., men ogsaa til at give dette Stykke en endnu kraftigere Formulering, saa at Hensigten dermed understreges endnu stærkere.

Dette var den ene Del af Spørgsmaalet, hele Stillingen til Huslejerreguleringen. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Boligbyggeriet, er jeg fuldstændig enig med dem, der erkender, at det Byggeri, vi skal have i Gang, skal være saaledes, at den, der bygger, ikke skal lide noget Tab. Det har været saaledes, at den, der byggede under den gamle Lovgivning, har fremfor alt ikke maattet have nogen Fortjeneste; men man faar ikke Byggeriet i Gang her i Kongeriget Danmark, uden at man giver vedkommende Bygherre nogen Chance for Fortjeneste.